

Nr 1, februari 2016

De Derajeur



**clubblad van
Toerclub Wageningen**

WEL ZO PRETTIG, ALLES INCLUSIEF.

VRAAG TER
INSPIRATIE ONS
GRATIS BOEK
VOORAF AAN OP:

VANDERZANDT.UWKEUKENSPECIAALZAAK.NL

Uw nieuwe keuken moet garant staan voor een lange periode van kook- en woonplezier. Wij denken graag na over élk aspect en élk detail van uw nieuwe keuken. Over ons prijskaartje kunnen we kort zijn: wij vragen direct een eerlijke all-in prijs. Zonder vervelende verrassingen achteraf.



WAGENINGEN • Plantsoen 5
Wageningen • tel. 0317 - 423 674
WWW.VDZANDTKEUKENS.NL

Wij zijn aangesloten bij



De Derajeur

Clubblad van TCW

37e jaargang nr. 1, februari 2016

Toerclub Wageningen '79

opgericht 1-9-1979, aangesloten bij de NFTU

Clubhuis: Nudepark 81, 6702 DZ Wageningen, tel. 0317 411494

Internet www.tcw79.nl

Bankrekeningnr. NL31RABO0397044941

Ledenadministratie: Michèle Grimbrère

E-mail: ledenadministratie@tcw79.nl

Redactie: Niels Dignum, Linda Persoon

E-mail: derajeur@tcw79.nl

Advertenties: Edwin Jansen sr.



Bestuur

Voorzitter

Arnold Winkel

Secretaris

Liesbeth van Agt

secretariaat@tcw79.nl

Penningmeester

Cisca Noy

penningmeester@tcw79.nl

Lid

Margit Warmink

mtb@tcw79.nl

Lid/clubtochtencoordinator:

Evert Kolet

Toercommissie

Contactpersoon

Toon Loonen

Lid

René Steegh

Roel van den Meiracker

Jeroen Roelofs

Vierdaagsecommissie

Contactpersoon Jacques

Teunissen

Lid

Gerard Boudestein

Ronald Brussen

Ben Huiskamp

Beheer

Contactpersoon

Evert Kolet

Activiteitencommissie

Contactpersoon

Menno Bartlema

Lid

Berrie Ruijling

Wim Overdijkink

Kledingcommissie

Contactpersonen

Gerard Wesselkamp

Bert Wijnen

Ereleden en leden van verdienste

erelid: Jan Hontelez

lid van verdienste: Henk Deijs, Teus Hovestad, Piet Woldendorp en Zwerus van Dreven



Inhoud

Van de redactie	5
Man met de hamer	7
Fietscluscafé, de fiets van Margit	8
Groepen TCW, bestuursmededelingen	9
Vrijwilligers, schoonmaakrooster	10
In memoriam, van de activiteitencommissie, activiteitenkalender	11
Pubquiz	14
Jeroen fietst Duchenne	15
Kaartavonden	16
Fietsen in Turkije	17
Van Michelinkaart naar Michelingids	19
Bandenwisselwedstrijd, Vierdaagse 2016 - Recke Tecklenburgerland	21
De Giro in Wageningen, van de ledenadministratie	22
Opgepikt, MTB-2?!	23
Over de Chaquiñan naar El Quinche	24



Impressie van fietsen door het Tecklenburgerland tijdens de vierdaagse van 2011

Van de redactie

Feestdagen lang en breed achter de rug, kerstkalkoen verteerd of eraf gesport met het goede sport voorneemen. Het verlies van de afgelaste WWT2 van 2014 is de 27ste december ruimschoots goed gemaakt. Een MTB-feestje met vele honderden deelnemers! Zie het artikel op de website, en de foto op de voorkant. En ja, zo zitten we ineens in 2016. De 37ste jaargang van de Derajeur. Februari. Binnenkort de openingstocht van het nieuwe toerfiets- en MTB seizoen 2016. He-las zonder onze sponsor Gerrit Jan Woudenberg. Hij is onlangs overleden (zie 'In memoriam' elders in deze Derajeur). Rust zacht.

Vrolijker nieuws is dat de beroemde Vierdaagse van 2016 op de planning staat. Dan gaan de TCW-ers Recke-Tecklenburgerland onveilig maken. Een van de redactieleden staat zelfs zo hevig te popelen in zijn onveiligheidszin, dat hij zich als eerste heeft ingetekend. (Uittekenen kan immers altijd nog. Nietwaar?)

Het jaar is met de nieuwjaarsborrel 2016 al goed geopend. Het verslag kun je lezen op de website van TCW



(www.tcw79.nl). En de nieuwjaars-speech van de man met de Hamer op pagina 7. Het bandenwisselen is tijdens de nieuwjaarsavond geoefend. Zowel mannen als vrouwen hebben hun technische vaardigheden aangescherpt. Dan zit het met de voorbereidingen van dit seizoen alvast goed. Renée, Menno en Liesbeth hebben alvast de kilometers in de benen. En Jeroen heeft als goede voornemen fietsen voor Duchenne Heroes.

De gezelligheid was niet alleen bij de nieuwjaarsborrel te vinden. Zelfs op een natte-sneeuw-achtige doch zonnige zaterdagmiddag in januari kwamen enkele dappere TCW-ers de warmte opzoeken in de vorm van een (ver)warme(nde) drank. Zij het dat meer dan de helft in burgerkleding kwam. Een burgerclub of een toerclub? Blijkbaar was het in natte fietskleding net iets te koud na het ritje op de MTB 's ochtends of besloten ze elders (of niet) te sporten.

Goed, wederom over naar de Derajeur van de dag. De trend van dalende kopij-aanlevering leek bij deze aflevering ook weer de kop op te steken. Maar met veel geduld (ahum!!) en wat licht dwang, is er toch weer een goed gevulde Derajeur uitgekomen. En hebben we zelfs iemand moeten teleurstellen met de plechtige belofte dat haar artikel de volgende keer wel geplaatst gaat worden.

We hebben natuurlijk de andere vaste rubrieken zoals het schoonmaakrooster, bestuursmededelingen, ledenmutaties en activiteitenkalender. Evert doet een oproep voor vrijwilligers. Als redactielid en barvrijwilliger kan ik jullie vertellen: je zult er geen spijt van krijgen. Voor je inzet krijg je zoveel gezelligheid en voldoening terug! "Veel plezier ermee" zullen sommigen zeggen. Nou ja, dat

doe ik, en met mij enkele andere vrijwilligers, ook zeker. Maar we kunnen altijd meer gezelligheid en inzet gebruiken. Om onze mooie club en clubhuis ook zo netjes en gezellig te houden.

In Nederland kan het weer alle kanten op. Zal mij benieuwen hoeveel kilometer-tjes we met zijn allen weg gaan trappen dit jaar. Veel kilometers of niet, zolang we er met zijn allen maar van genieten. (Arie en Willy hebben overigens op hun bekende wijze weer een oplossing gevonden voor het weerprobleem in Nederland.) We zijn niet voor niets een toerclub, waar de "derde helft", ofwel de sfeer, minstens zo belangrijk is. Sfeer zal er ook zijn bij de Giro d'Italia, die (alleen niet stilletjes) Wageningen voorbij rijdt.

Veel leesplezier deze Derajeur.

De redactie



WOUDENBERG

• *Dranken Wageningen b.v.* •

*Een wereldwijd assortiment
wijnen en gedistilleerd*

Junusstraat 57-59 Wageningen

tel. 0317421301 | woudenbergdranken@xs4all.nl

www.woudenbergdranken.nl



REMOND MEURS | VLOEREN

leggen, repareren en renoveren van parketvloeren

Harnjesweg 3 | 6707 ET | Wageningen | M 06-20541978 |
info@remondmeurs.nl | www.remondmeurs.nl

De man met de hamer

Ik maak het me eens makkelijk deze keer. Met dank aan de nieuwjaarsreceptie. Daar hoort traditiegetrouw een speech van de voorzitter bij. Anders deed ik dat met een paar steekwoorden, maar deze keer heb ik hem op papier gezet. Dat had twee redenen. Iemand zei me dat hij niet naar de nieuwjaarsborrel kon komen, maar dat hij de toespraak wel in de Derajeur zou lezen. Tja, dan heb je niet zoveel aan een paar steekwoorden. Daarnaast had ik voor mijn werk weekenddienst. Dus in geval van moord en/of brand moest ik er meteen vandoor. Als dat onder de rede zou zijn, moest toch iemand hem af kunnen maken. Gelukkig was dat niet nodig. De brand in Lunteren kwam pas tien minuten later....

Arnold

2015

Wat is het eerste waar ik aan terug denk als we het hebben over 2015? Dan kan het niet anders of de gedachten gaan terug naar mei vorig jaar. Zojuist hadden Berrie Ruijling, Cees van Nieuwenhuijsen, Moniek Verbeek en Jan van de Sande, samen met non-playing captain Edwin Jansen het bevrijdingsvuur van de Normandische oorlogsstranden naar de Nederlands-Belgische grens gebracht. Lopers van Pallas vervoerden het vervolgens naar Wageningen. Op 5 mei werd het ontstoken op het 5 Mei Plein. Wat waren we trots als club dat we deze eervolle opdracht tot een goed eind hadden gebracht. En dan ineens, maar een paar dagen later horen we dat Jan ons is ontvallen. Het blijft raar. Ik zie me nog steeds mijn laatste biertje met hem drinken in Hotel de Wereld. Gelukkig hebben we er met zijn allen een mooi afscheid van gemaakt. Het deed me goed bij de uitvaart van Jan zoveel TCW'ers te zien. Achter de schermen wordt al hard gewerkt aan de eerste Jan van de Sande Memorial, waarschijnlijk ergens in mei. Jullie horen

nog wel hoe en wat dat precies gaat worden.

Overigens is Jan niet het enige TCW-lid dat afgelopen jaar is overleden. Ook Kees van den Berg, een van onze Nijmeegse leden, is in 2015 gestorven. Op verzoek van de familie is daar destijds geen ruchtbaarheid aan gegeven.

En er was nog meer slecht nieuws. Gisteren hebben we de begrafenis bijgewoond van Gerrit Jan Woudenberg bijgewoond. Al jaren rijden we met de naam Woudenberg op onze rug rond. Maar Gerrit Jan was meer dan alleen onze sponsor. Hij verzorgde de afgelopen jaren verschillende bier- en wijnproeverijen. En wie herinnert zich niet de gastvrije ontvangst bij de winkel tijdens openings- of sluitingstocht. Het bier stroomde er meer dan eens rijkelijk. Gerrit Jan hartelijk dank voor alles.

Gelukkig waren er naast deze dieptepunten ook vele hoogtepunten te beleven in 2015. Ik heb het net al aangehaald, maar hét hoogtepunt vind ik toch dat wij als TCW het bevrijdingsvuur hebben mogen ophalen in Frankrijk. In vijf dagen 650 kilometer dwars door Frankrijk en België over de route die de geallieerden in 1944 hadden genomen. Voor mijzelf was het extra bijzonder, omdat ik elke avond voor een stukje in de Gelderland met de fietsers belde.

Maar er was natuurlijk meer. De Jan Janssen Classic was weer een succes. We hadden nieuwe routes, die allemaal een veelvoud van 75 waren. Dit ter gelegenheid van de 75e verjaardag van de naamgever. Helaas kon Jan Janssen er zelf niet bij zijn, omdat hij nog niet helemaal hersteld was van zijn ziekte. Bovendien had hij als oud-winnaar van de Tour veel verplichtingen rond de Tourstart in Utrecht.

Nog maar een paar weken geleden beleefden we ineens een gekkenhuis bij de tweede Wintertocht. Vele mountainbikers vonden onze tocht een mooie besteding van hun

derde kerstdag. Alhoewel, dat vonden er nog veel meer. Die hadden zich uiteindelijk ingeschreven voor de tocht. Gelukkig verliep alles zonder grote problemen.

Persoonlijk heb ik in 2015 minder gefietst dan het jaar daarvoor. De lustrumtocht die toen werd gehouden was daar natuurlijk debet aan. Overigens kan ik jullie melden dat de nieuwe lustrumtochtcommissie rond is. Roel van den Meiracker, Jacques Teunissen, Liesbeth van Agt en Sandra van Zanten gaan ervoor zorgen dat we in 2019 weer een mooie tocht krijgen. Ik kwam vorig jaar tot 8.187 kilometer. Voor het eerst in mijn leven niet allemaal bij elkaar getrapt op de racefiets. Ruim duizend gingen erop de mountainbike. Mijn grootste TCW-succes boekte ik op de laatste kaartavond, door die winnend af te sluiten. Ik probeer zo elk jaar iets te winnen. In 2014 de quiz, vorig jaar dus een kaartavond en in 2016? Geen idee. Ik durf wel al te voorspellen dat ik het kampioenschap bandje verwisselen vanavond in elk geval niet ga winnen.

Ik zal jullie niet meer al te lang van de consumpties en de wedstrijd bandje verwisselen afhouden. Rest mij alleen nog om iedereen te bedanken die heeft meegeholpen om van 2015 een succesjaar te maken. Voor alle vrijwilligers hebben we een kleinigheidje als dank voor de inzet. Twee vrijwilligers wil ik nog even met name noemen. Hans Groeneveld en Henk Scholte. Sinds mensenheugenis doen zij al van alles in het beheer. Vorig jaar besloten ze om het wat rustiger aan te doen. In de praktijk betekent dat ze nog van alles blijven doen voor de club, maar officieel wel uit het beheer zijn gestapt. Jongens, hartelijk dank voor al die jaren en ook alvast bedankt voor alles wat jullie in de toekomst nog gaan doen voor de club. En hierbij ook een klein cadeautje als blijk van waardering.

Dan is het nu tijd voor een toast op het nieuwe jaar. Ik wens iedereen een sportief 2016. Proost!

De fiets van... Margit Warmink

Margit houdt van bijzondere dingen. En van klassieke. Daarom moest haar nieuwe MTB een stalen frame hebben. Omdat ze graag wielmaat 27.5 wilde hebben (wat destijds nog niet zo wijd verbreid was) en leuke kleuren ook nog, was het een flinke zoektocht voor het juiste frame. Uiteindelijk kwam ze terecht bij Blacksmith in Apeldoorn, waar het frame op maat werd gebouwd. Even veel aandacht als de juiste framemaat kreeg het design - dat is belangrijk, hoor! Het design werd uitgewerkt in rood, lichtblauw en geel, net zo als Margit het wilde, en haar initialen zijn er ingenieus in verwerkt.

Maar een frame is nog geen fiets. Het glanzende nieuwe frame stond al een paar maanden in de huiskamer bij Margit en Erik, terwijl Erik bezig was met uitzoeken van de juiste onderdelen, waarbij de MTB-groep via WhatsApp empatisch kon meefibreren. Dat de vork Kashima coating moest hebben stond buiten kijf (en niet vanwege de mooie kleur). Maar hoeveel versnellingen moet je hebben? Shimano of SRAM lijkt een vraag van geloof te zijn even, als Schwalbe of Conti. En dan tubeless of niet? En welke wielen, remmen, enzovoort. Vraag het maar aan de MTB WhatsApp groep en je krijgt van vijf personen tien verschillende antwoorden. De keuzestress hield Margit en Erik enkele weken bezig tot ze uiteindelijk alle onderdelen bij elkaar hadden. En dan was het maar nog een dag sleutelen met hulp van Pieter en Gerjohn tot Margits splinternieuwe fiets klaar was. En welke onderdelen zitten er uiteindelijk op? Dat wordt niet verklapt, dat moet je de trotse eigenaresse zelf vragen. Volgens haar was het zeker de moeite waard, want de nieuwe fiets rijdt prima. De klim in Mariëndaal, die best moeilijk is, was ineens een heel stuk makkelijker. En belangrijker nog, haar fiets is erg mooi en helemaal uniek! En hij mag nog steeds in de huiskamer staan.

Kathrin Poser



De Blacksmith van Margit

Fietscluscafé

*Speciaal voor mensen met twee rechterhanden.
En speciaal voor mensen die dat willen worden.*

Neem je gereedschap mee, zorg zelf voor reserveonderdelen en kom met je fiets (mtb/race) naar het clubhuis op dinsdag 23 februari. Er is altijd wel iemand die je advies kan geven, of die je zelfs wil helpen. En mocht je zelf niks te sleutelen hebben, dan kun je wellicht gevraagd of ongevraagd advies geven (zoals dat hoort vanaf de zijlijn, biertje in de hand. Bij ongevraagde advisering: vergeet je helm niet!).

Er komt nog een programma met enkele speedclinics voor veelvoorkomende fietsklusjes, kijk daarvoor op het forum en in het clubhuis op het prikbord.

Dit fietskluscafé komt in plaats van de inloopavond in maart, die overbodig is geworden nu de NTFU-pasjes worden thuisgestuurd. Het mag dus gezellig worden, de bar is uiteraard open!

Dinsdag 23 februari, clubhuis open om 20.00 uur.



Pieter aan het werk

Groepen TCW

De twee 'standaard'- MTB groepen vertrekken het hele jaar door om 9.00 uur vanaf het clubhuis. Alle andere groepen vertrekken van 1 maart tot 1 november om 9.00 uur vanaf het clubhuis. Van 1 november tot 1 maart is het vertrek om 10.00 uur. Het grootste deel van de leden fietst van 1 november tot 1 maart op de MTB maar er is tevens een groep die op de racefiets blijft rijden. Vanaf 1 maart vertrekken onderstaande groepen op de racefiets. De ritten zijn gevarieerd in lengte en hoogtemeters maar altijd mooi, in deze buurt. Ergens halverwege de rit wordt gepauzeerd. Sommige groepen (of een deel ervan) nemen deel aan door andere clubs georganiseerde toertochten.

Hou het forum in de gaten voor de laatste afspraken van alle groepen (behale de D2). Tijdens het clubfietsen is het dragen van een helm verplicht en van clubkledij gewenst.

Zaterdagfietsen

Groep A

Wegkapitein: Roel van den Meiracker

Afstand: 120-160 km. Tempo: gem. 30-35 km/u

Groep B

Wegkapitein: Ronald Brussen

Afstand: 110-140 km. Tempo: gem. 28-30 km/u

Groep C

Wegkapitein: René Steegh

Afstand: 100-140 km. Tempo: gem. 26-28 km/u

Groep D1

Michèle Gimbrère

Afstand: 100-125 km. Tempo: gem. 24-26 km/u

Groep D2

Wegkapitein: Hans Groeneveld

Afstand: <100 km

Tempo: gem. 22-24 km/u

MTB-groep

Mountainbiken (2 groepen)

Bij vertrek splitsen de mountainbikers zich op in 2 (of 3) groepen.

Vertrek mtb-groepen zomer én winter: 9.00 uur clubhuis (tenzij andere afspraken zijn gemaakt via forum of whatsapp).

Sportieve groep: 20-25 km/u

Recreatieve groep: tot 20 km/u

Toertochten/mtb-routes: ja

Afstand: varieert sterk, van 30 km tot 70+ km (sportieve groep in de zomer)

Meefietsen of vraag? Mail mtb@tcw79.nl (contactpersonen: Anne van Schaijk / Margit Warmink).

Zondagfietsen

De zondaggroep fietst het gehele jaar door op de weg. Kijk op het forum (www.tcw79/?q=forum) of er de komende zondag plannen zijn, of neem zelf hiertoe initiatief door er een bericht op te zetten. Vertrek doorgaans om

9.30 uur. Afstand <100 km, parcours heuvelachtig en vlak en snelheid oplopend tot 30 km/uur gemiddeld. Dit alles in goed overleg met de aanwezigen van de dag.

Bestuursmededelingen

Vlak voor het einde van 2015 is de **Horecaverunning** verleend door de gemeente. Het heeft een tijdje geduurd omdat er allerlei formulieren opnieuw aangeleverd moesten worden. Bovendien moest er ook nog een lid bereid zijn om als leidinggevende de cursus sociale Hygiëne te volgen. Zoals al eens eerder vermeld, is Cees van Nieuwenhuijsen daar voor bereid gevonden en ook geslaagd. Er zijn nu twee 'leidinggevers' die als zodanig vermeld worden in de vergunning.

Voordat we de vergunning kregen, was er nog een probleem met de mechanische ventilatie; de aanwezige installatie was niet voldoende. De firma PECO heeft een nieuwe installatie aangelegd. De kosten daarvan waren € 2839,14 en de vergunning zelf € 464,05.

Er zijn nu 42 leden die officieel als barmedewerker achter de bar mogen staan omdat zij een VA-certificaat hebben behaald. (VA = Verantwoord Alcohol schenken)

Het bestuur is blij met deze ontwikkelingen, het betekent dat we met plezier een biertje of iets anders kunnen blijven drinken in ons clubhuis. Maar een kleine kanttekening...

Het bestuur heeft in de vergadering van 19 januari besloten enkele kleine wijzigingen door te voeren **in de prijzen van de consumpties**. Alle € 1,40 prijzen worden € 1,50. En het vaasje bier vervalt. Dit komt vooral doordat het steeds lastiger werd met het wisselgeld. Maar ook omdat de inkooprijzen weer wat gestegen zijn. En voor de barkeepers rekent het lekker makkelijk!

En verder:

- De **NTFU-ledenpasjes** worden dit jaar door de NTFU meegestuurd met het Toerfietsmagazine (niet ongelezen weggooien dus!) In verband daarmee is er dit jaar **geen inloopavond**.

- Enkele vertegenwoordigers van TCW zijn aanwezig geweest bij de uitvaart van onze sponsor **Gerrit Jan Woudenberg**. Elders in deze Derajeur staat een in memoriam.

- De **openingstocht** vindt plaats op zaterdag 5 maart. De bestemming wordt nog bekend gemaakt via de website/ het forum en in het clubhuis.

- De komende maanden zijn er nog enkele **'winterseizoenactiviteiten'**: 19 februari kaartavond, 1 maart sleutelavond, 4 maart pubquiz. Kom ook gezellig meedoen!

- In het voorjaar doen we mee met NTFU fietsofstartcursus **Start2Bike**, in de hoop wat nieuwe – jongere? – leden te aan trekken.





Belettering - reclame - promotionele artikelen
Eindejaarsgeschenken - Kerstpakketten

Administratie- en belastingadviesburo PABa

Ton Post
Belastingadviseur

Tarthorst 1161

6708 JL Wageningen

Mob. 06-22692519



Bezoek ook aan huis

KARWEI CENTRALE

HEDO MAASSEN



Voor al uw klussen in en om het huis

Wageningen (T) 0317-621715 (M) 06 51 16 91 55 (E) h.maassen6@chello.nl

Henk Elings, keurslager



Verstand Van Lekker Vlees

Tel. 0317-412813

info@elings.keurslager.nl



Het beste voor uw ogen



optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

Vrijwilligers

De laatste Derajeurs is er al een paar keer gesproken over de behoefte aan vrijwilligers

Daarom nu maar eens wat uitgebreider aandacht voor vrijwilligers

Om te beginnen moeten de huidige vrijwilligers extra in de schijnwerpers worden geplaatst. Zonder de belangeloze inzet van deze clubleden zou de hele club niet kunnen zijn van wat hij nu is.

Alle oproepen voor "Vrijwilligen" kunnen voor deze hondstrouwe vrijwilligers soms wel eens storend overkomen.

"Ik doe toch al genoeg voor de club"

Jazeker, dat doen jullie ook, maar het is net als met reclame, je bereikt niet alleen diegenen die je op het oog hebt maar iedereen, dus ook deze hondstrouwen.

Maar voor alle clubleden die niet "Vrijwilligen" even verduidelijkt wat "Vrijwilligen" nu precies inhoudt.

"Een vrijwilliger doet iets uit vrije wil"

Over de vrije wil heeft filosoof Hannah Ahrendt iets zeer lezenswaardigs geschreven in haar boek "Willen"

Maar dat is hier niet ter zake doende. We zijn tenslotte toerfietzers en geen filosofen.

Er zijn legio taken voor de vrijwilligers

Zonder te beweren compleet te zijn of een rangorde van belangrijkheid te hanteren hier een opsomming:

Commissiewerk in de diverse commissies zoals:

Vierdaagse-commissie

Beheer-commissie

Activiteiten-commissie

Kleding-commissie

Toer(tochten)-commissie

Jan Janssens Classic / Hel van Wageningen-commissie

Al deze commissie hebben op hun beurt weer vrijwilligers nodig om alle taken die verricht moeten worden uit te voeren

Denk hier bij aan :

Uitpijlers/pijl ophalers

Parkeerbegeleiders

Bemensen van inschrijftafels bij tochten

maar ook

Schoonmakers

Barmedewerkers/koffiezetters

Wegkapiteins

Klussers

Niet-fietsactiviteit taken (quizzen, kaarten, e.d)

Redactieleden

Administratieve taken

Sponsorwerving

Vrijwilligerswerving (denk hierbij aan het bellen van uitpijlers voor tochten e.d.)

en als laatste.....

Bestuurstaken

Van alle (ca. 300) leden doen er 121 leden formeel vrijwilligerswerk.

Sommige taken zijn eenmalig, sommige zijn steeds terugkomend

Je hoeft geen rekenwonder te zijn om te begrijpen dat hoe meer vrijwilligers er zijn hoe minder frequent je hoeft op te draven. Niet alleen een klein verzet maar ook vele handen maken licht werk.

Dankzij de inkomsten uit toertochten en baropbrengsten kan de contributie voor onze club in feite absurd laag gehouden worden.

Een vrijwilliger verdient dus eigenlijk zijn eigen besparing op zijn contributie terug.

Ja, TCW is ook bekend met het profijt-beginsel.

Voor hen die eigenlijk ook wel eens wat vrijwilligerswerk willen doen wordt een vrijwilligers-vacaturebank gemaakt. Deze wordt zowel in de vorm van een lijst in het clubhuis als digitaal kenbaar gemaakt op het forum

Daarin worden de taken, eventueel met de tijd die het vergt, vermeld maar ook aan wat soort vrijwilligerswerk er direct behoefte is. Je kunt zo'n taak als vaste routine op je nemen maar ook het eenmalig of facultatief doen. Inmiddels hebben alle commissie binnen TCW de vraag gekregen aan te geven aan welke vrijwilligers zij behoefte hebben. De resultaten hiervan zullen zichtbaar zijn in de vacaturebank.

Om te laten zien hoe erg het werk van vrijwilligers wordt gewaardeerd komt er in 2016 een periodieke "Vrijwilliger van de (2) maand(en) special" in de Derajeur.

Evert Kolet



Schoonmaakrooster

15 februari

Jan Cordewener, Gretha Jansen, Tino Hoefsloot

14 maart

Gert Kramer, Henk Roffelsen, Mechteld ter Horst

18 april

Ronald Brussen, Gerard Wesselkamp

huijbers' administratiekantoor

Huijbers' Administratiekantoor is een administratiekantoor met korte lijnen, bestaande uit 9 mensen. Wij zijn gevestigd in het "Schip van Blaauw", een karakteristiek rijksmonument aan de Generaal Foulkesweg te Wageningen. Naast de gebruikelijke taken van een administratiekantoor, zoals het zorg dragen voor de complete verwerking van administraties, aangiften en loonadministraties van klanten, zijn wij gespecialiseerd in het berekenen van alimentatiedraagkracht en het verzorgen van diverse secretariaatswerkzaamheden voor verenigingen.

Bakkerij
Stroop

Irenestraat 54
Wageningen
0317 41 42 85

Ambachtelijk gebakken brood
Ook voor uw biologisch brood



Massagepraktijk Valentijn

Valentijn van den Berg
Sportmasseur NGS

t: 06 43 55 94 66
e: mpvalentijn@gmail.com

sportmassage
blessurepreventie
ontspanningsmassage
oefentherapie

In memoriam Gerrit Jan Woudenberg

Op zondag 3 januari is Gerrit Jan Woudenberg, directeur van Wijnhandel Woudenberg op 51-jarige leeftijd overleden. Wijnhandel Woudenberg is een van onze zeer gewaardeerde sponsors.

Dat Gerrit Jan zijn rol als sponsor serieus nam, was telkens weer te merken. Bijvoorbeeld bij de warme ontvangst aan het eind van de openings- of sluitingstocht, besproeid met een ruime hoeveelheid (bok)bier van het vat. Ook de bier- of wijnproeverij die jaarlijks in samenwerking met Woudenberg wordt georganiseerd, is hiervan een voorbeeld.

Gerrit Jan was al meer dan een jaar ziek. In september/oktober 2014 openbaarden zich de eerste verschijnselen van een slopende ziekte. Desondanks presenteerde hij op zijn eigen markante wijze nog onze jaarlijkse bierproefavond in november van dat jaar. Ook binnen de Wageningse middenstand was hij een graag geziene en actieve persoonlijkheid.

Wij zullen Gerrit Jan missen. Ons medeleven gaat uit naar zijn vrouw Petra en hun vier kinderen.



Van de activiteitencommissie

De activiteitencommissie heeft deze winter nog drie activiteiten voor jullie in petto.

Er resten twee mogelijkheden om je aangenaam te vermaken met diverse kaartspelen: op vrijdag 19 februari en 18 maart. Vorige keer was het gezellig druk, mede dankzij de opkomst van een aantal A-groepers. Of die nou kwamen voor het kaarten of voor de Westmalle laat zich raden.

En we verwachten natuurlijk weer een groot aantal slimmeriken en geluksvogels bij de pubquiz! Geheel volgens traditie heeft de activiteitencommissie moeten besluiten deze te verzetten en wel naar vrijdag 4 maart. Wat wel vaststaat, is dat het weer een spannende strijd gaat worden. En een eerlijke strijd, want de antwoorden

op alle vragen zijn te vinden op internet. Achteraf, natuurlijk.

Vorig jaar wist de quizmasters Berrie en Menno nipt een gelijkspel te bewerkstelligen tussen de twee uitblinkers. Wij zijn benieuwd wie er dit jaar met de prijzen aan de haal gaat. En omkoopbaar.

Je kunt je aanmelden voor de quiz op het inschrijfformulier in de hal en via m.bartlema@chello.nl.

Tot ziens bij een van onze activiteiten!

De activiteitencommissie

Activiteitenkalender

Vrijdag 19 februari	20.00 uur	Kaartavond 3
Dinsdag 23 februari	20.00 uur	Fietscluscafé
Vrijdag 4 maart	20.00 uur	Pubquiz
Zaterdag 5 maart	09.00 uur	Openingstocht
Vrijdag 18 maart	20.00 uur	Kaartavond 4
Donderdag 5 mei - 8 mei	07.00 uur	Hemelvaartvierdaagse

**"Bij van de Wetering tweewielers al
90 jaar de beste service!"**

90



van de Wetering
tweewielers

WWW.VANDEWETERINGFIETSEN.NL

Het beste voor uw sportieve ogen



BRIL

NEGENENTWINTIG

optometristen O.V.N. • contactlensspecialisten A.N.V.C. • Hoogstraat 29 • Wageningen • www.bril29.nl

Jeroen fietst Duchenne

Van 18 t/m 24 september ga ik de Duchenne Heroes fietsen, een MTB-sponsortocht van Saarland naar Brabant over 700km onverharde wegen en 10.000 hoogtemeters. Tot die tijd wordt het hard trainen en minstens € 2.500,- aan sponsorgeld bij elkaar zien te brengen. En daar kunnen jullie mij bij helpen! Niet alleen door met mij in clubverband mee te blijven fietsen (voor m'n conditie) maar ook door mij in te huren voor het goede doel. Wat ik jullie kan bieden:

Een ochtend of middag (buiten de club-zaterdagochtend) ben ik je bos/heide-kapitein.

Voor onderhoud aan je MTB ben ik een paar uur je persoonlijke mecanicien.

Zin in een potje tennis? Kun je me ook voor inhuren, ook als persoonlijke trainer.

Mijn inzet mag je ruim zien: niet alleen jij als TCW-er kunt van mijn diensten gebruik maken maar ook je vrienden en familieleden. Ben ik je boskapitein dan kan ik ook je broer, zus of schoonmoeder door onze prachtige omge-

ving op de MTB begeleiden. Voor onderhoud aan je MTB (of die van je schoonmoeder J) ga ik mijn handen vuil maken en neem ik m'n gereedschap mee. En wil je met me tennissen (alleen of met anderen) dan regel ik een tennisbaan bij De Bongerd (NVLTB) en zorg voor een racket en ballen.

Wat kost die huur? Denk aan een tientje of twee per uur of 5 tientjes voor een dagdeel. Dat is een stevig tarief, maar hierin zijn alle toeslagen verwerkt! (Weekend, overwerk en gevaren). En bovendien: het doel is Duchenne de wereld uit te fietsen en daar gaan we voor !!

Jeroen Roelofs

website: www.jeroen-duchenne.net

PS: Uiteraard is een vrijwillige bijdrage ook welkom op NL09 ASNB 0920 6401 25

AUTO VERSTEEG BUURMAN

Altijd dichtbij!




ONDERHOUD
alle merken
vanaf € 99,-


APK
vanaf € 19,95
all inclusief

www.versteegbuurman.com

Barneveld | Ermelo | Voorthuizen | Wageningen | Woudenberg



WE GAAN WEER KAARTEN

VRIJDAG 19 FEBRUARI & VRIJDAG 18 MAART



AANVANG 20.00 UUR
CLUBHUIS  TOW

Fietsen in Turkije

Mijn broertje Thijs en ik gaan op vakantie naar Alanya in Turkije. We hadden geen plan gemaakt van wat we zouden gaan doen, maar toen we er waren bleek er (1) een fietsverhuur te zijn vlakbij het hotel en (2) bergen een paar kilometer van ons hotel vandaan. Deze, voor mij ideale combinatie betekende véél fietsen. Ik had een topvakantie. Mijn broertje, die nooit fietst behalve naar de kroeg en terug, heb ik de meeste dagen zover gekregen mee te gaan. Misschien heb ik hem iets teveel gepusht. Want na een paar dagen stuurde hij een appje naar het thuisfront met de tekst "Renee peigert me helemaal af, ik ben blij als ik naar de wc moet, dan heb ik even rust". Gelukkig voor hem duurde de terugvlucht niet heel lang, want z'n zitvlak heeft veel te verduren gehad.

Hoe het begon....

Van een local kregen we te horen dat je in Alanya mooi kunt fietsen maar wel tussen de bergen door en langs de rivier. Niet de bergen in, daar ziet hij veel toeristen fanatiek aan beginnen maar dit fietsavontuur is van korte duur want de bergen zijn nogal stijl wat betekend dat de toeristen al snel met de fiets in de hand lopen. Mooi fietsen...YEAH, een dag later gaan we fietsen huren en de verhuurster zegt meteen dat we absoluut niet de bergen in moeten gaan. De bergen zijn te stijl, hetzelfde als de local zei. Bovendien mag je het asfalt absoluut niet verlaten. We zeggen dat we het snappen, dus fiets gehuurd en waar gaan we heen...de bergen in, en dan meteen één van de hoogste (1000hm). De eerste km gingen goed, dit was namelijk nog door de stad. De tweede km ging 'iets' minder goed, deze was namelijk lopend met de fiets in de hand. Meer als 20% bergop met onze krakkebakfietsen die geen klein verzet hadden. Dit zou een zware dag worden....maar de derde km ging al ietsje beter, de weg werd minder stijl en steeds mooier en breder. Vanaf dit punt kwamen we steeds 2 dezelfde vuilniswagens tegen die ons inhaalde en naderhand weer uit n zijstraat kwamen om ons vervolgens weer in te halen. Thijs, die het



Vakantiegevoel op de MTB

zwaar had trok zichzelf er doorheen met het idee van een mooi uitzicht en frisse berglucht op de top. Na 900 hoogtemeters afzien kwamen we steeds dichterbij de top...maar het aantal vliegen nam ineens heel sterk toe. Nog 2 bochten en dan zouden we er zijn! Na de éénnalaatste bocht vonden we dat het steeds meer ging stinken. Dus helemaal geen frisse berglucht waar we op gehoopt hadden. De laatste bocht gingen we om en waar hebben we deze 12km lang voor gezwoegd en afgezien.... helemaal geen frisse berglucht en mooi uitzicht maar daarentegen wel....een vuilnisbelt!!! Stinken dat het deed! Dit verklaarde een hoop: "dezelfde" vuilniswagens bleken achteraf steeds andere vuilniswagens te zijn. We zagen helemaal niemand, geen brommers of auto's of fietsers. Gezien de rest van de wegen was dit wel een erg mooie brede weg die ook helemaal niet naar een dorpje liep. En ook de vele vliegen was te verklaren. Gelukkig konden we na de vuilnisbelt nog ong 100meter onverhard stijgen en daar was het uitzicht wel mooi. Enne af dalen op de super brede weg bijna geen auto's (alleen af en toe een vuilniswagen) was echt heerlijk. Dit was de eerste dag, de dagen erna hebben we (of naja ik) nog heerlijk gefietst. De verhuurster drukte ons op het hart het asfalt absoluut niet te verlaten. Nou wat is er leuker dan iets doen wat eigenlijk niet mag? Onverhard klimmen, wat heeft Thijs dat super gedaan. Op 1 klimmetje gingen we wedstrijdje doen, en ik dacht dat hij allang was afgestapt dus toen ik de top zag voelde ik de overwinning al....komt hij ineens voorbij gesprint! Met tintelende bovenbenen en een dikke grijs stond hij boven. Toevoeging: zelf vind ik deze overwinning ter discussie staan want hij was iets eerder begonnen aan de klim. Want verliezen van je broertje kan écht niet natuurlijk!!!

Renée Bekx



Genieten van het uitzicht tijdens een welverdiende pauze

Van Michelinkaart naar Michelingids

Afgelopen jaar was het de 23-ste keer dat ik met een groep TCW-ers in de zomer een week in het buitenland ben gaan fietsen. Wie al zo vaak de bergen in Frankrijk, Italië en een klein stukje Spanje heeft opgezocht, heeft alle bekende toppen inmiddels wel bedwongen. Of dat maakt dat het animo om het hooggebergte op te zoeken tanende is, of dat het meer te maken heeft met het klimmen der jaren en het vetpercentage laat ik in het midden. Feit is dat het fietsen in de vakantieweek langzaam meer en meer naar de achtergrond verdwijnt ten faveure van lichte lunches, uitgebreid terrasbezoek en stevige doch steeds korter wordende avondprogramma's.

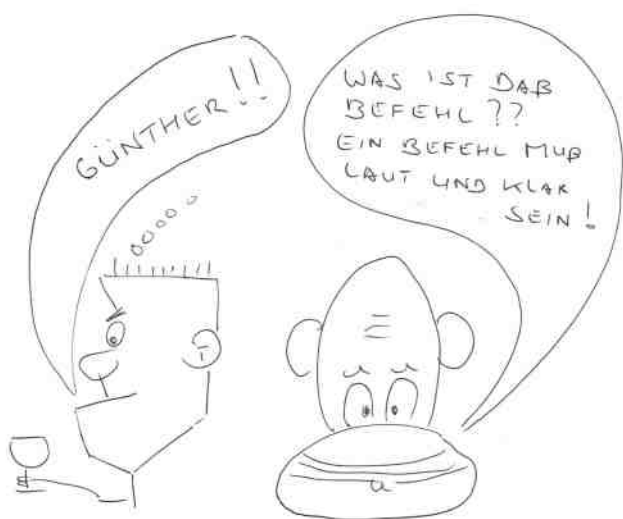
Onze gastronomische en licht sportieve ontdekkings-tocht bracht ons in 2015 naar de door ons nog onontdekte Ligurische Alpen. Tien jaar geleden heb ik in Milaan-San Remo al wel een keer de Cipressa en de Poggio bedwongen maar verder dan dat was ik in het achterland nog nooit geweest. Een korte verkenning in de meivakantie had al wel duidelijk gemaakt dat er kort achter de Italiaanse Bloemenriviera prachtige klimmen en mooie dorpjes liggen die via allerlei kleine en autoluwe wegen met elkaar verbonden zijn. We waren voor deze verkenning begin mei, kort voor de start van de Giro, in San Remo en zagen de voorbereidingen op de openingsrit, de ploegentijdrit van 32 km over het vrijliggende fietspad langs de kust. Een mooi fietspad voor een rustig tochtje op de omafiets, maar toch zeker niet bedoeld voor profwedstrijden. De Giro zoekt wel vaker bijzondere trajecten uit...

Met een groot gezelschap van 9 TCW-ers is Perinaldo onze eerste verblijfplaats, een dorp dat 10 km achter San Remo hoog in de bergen ligt. We nemen onze intrek in hotel La Riana met voor de gelukkigen kamers met uitzicht op zee (mits de ogen nog goed zijn) en een Duitse eigenaar,

Günter Greff, die zijn geld in de ICT heeft verdiend en nu dit hotel als hobby erbij doet. Een mooi gelegen hotel in een prachtige omgeving, maar de kers op de taart is hier toch zeker de humor van deze hoteleigenaar. Hij weet ons drankgebruik op waarde te schatten en begrijpt de fijnzinnige manier van bestellen onze hauptman.

Wordt er dan helemaal niet gefietst? Jazeker wel. Terwijl de eetploeg bestaande uit Gerrit, Jaap, Peter Zock en Peter Stokvisch de auto naar de kust rijdt om niet met de fiets terug naar boven te hoeven, gaat de fietsploeg bestaande uit Jacques, Frans Demarteau, Jocco, Peter van Campenhout en ondergetekende op pad voor een rondrit van 124 km (of voor sommigen iets korter). Deze rit is zonder meer een van de mooiste tochten die we de afgelopen jaren gereden hebben. Langs schilderachtige dorpen als Apricale, Baiardo, Montello Ligure en fikse klimmen waaronder de Colle d'Oggia (1.187m) komen we na 85 km en een prachtige afdaling in San Lorenzo di Mare aan de kust. Daar begint het al eerder genoemde fietspad naar San Remo maar dat laten wij, in tegenstelling tot de eetgroep, links liggen. Vrijwel meteen kunnen we de Cipressa op en 10 km daarna de Poggio om te ervaren dat je daar inderdaad met het grote blad omhoog kan. Tot slot nog 12 km klimmen vanuit San Remo om de laatste 2 km al dalend Perinaldo te bereiken. Ben je ooit in de buurt, vraag me dan de routebeschrijving en je maakt een onvergetelijke tocht. En voor wie van lekker eten houdt, dat kan uitstekend in Perinaldo maar daarvoor moet je bij de eetploeg navraag doen; wij hebben ons onderweg beperkt tot een eenvoudige doch voedzame 3-gangen lunch voor € 8,- per persoon inclusief wijn.

De volgende dag verlaten we Perinaldo alweer op weg naar de volgende verblijfplaats, Balestrino, hemelsbreed zo'n 75 km naar het noordoosten. Günter had graag gewild dat we nog een paar dagen bleven, maar dan hij toch eerst iets aan de voorraad witte wijn moeten doen. Door ons tweedaags verblijf is hij voor maanden binnen en dat laat hij bij het vertrek goed merken, maar wij moeten verder om andere mensen blij te gaan maken. De fietsploeg gaat voor wederom een erg mooie rit van 120 km op pad, o.a. over de Colla di Langha (1.127m) en de Passo di Tegli (1.387m). De eerstgenoemde is vanuit Pigna (280m) een spectaculaire klim waarbij de weg voor auto's niet meer begaanbaar is omdat stukken weg zijn ingestort. De 2e klim gaat over een prachtig maar steil en smal weggetje naar de pashoogte. De gevraagde inspanning dooft de geest bij Jocco zover uit dat hij in de daaropvolgende afdaling rechtdoor rijdt waar rechtsaf geboden was. Ook Peter van Campenhout raakt het spoor bijster en Frans zien we die dag pas bij het eten weer. Gelukkig is tegenwoordig bijna overal telefonisch contact mogelijk zodat we zeker weten dat iedereen van het padje is. Ik rijd in mijn eentje verder naar Balestrino alwaar we verspreid zijn over 2 hotels: 8 man in hotel Ca' De Berna (met zwembad) en ik iets verderop in Albergo Cecchin met een mooi terras en uitzicht op een oud kasteel. Voordeel is



The background of the poster is white, featuring a variety of colorful geometric shapes and symbols. These include solid circles in shades of blue, green, yellow, and red, as well as question marks in light blue, pink, and yellow. Some shapes are partially obscured by the text, creating a layered effect.

DOE MEE MET DE PUBQUIZ VRIJDAG 4 MAART 20UUR

Schrijf je in - met een team van maximaal
4 personen of individueel - via het forum
of m.bartlema@chello.nl.

dat ik die nacht rustig kan slapen terwijl de anderen twee keer wakker schrikken omdat onze hauptman tot twee keer toe uit zijn bed stuitert.



uitzicht vanuit Albergo Cecchin

Op de 3e dag blijkt de zin om te fietsen bij menigeen te zijn verdwenen en ik besluit daarom om in mijn eentje een rondje van 115 km te gaan maken, het binnenland in via Pievo di Tecco over de Colle di Nava (941m) en de Colle Capruana (1.379m). Net als de dag tevoren zit een culinair hoogstandje als lunch er in mijn eentje niet in, en dat terwijl de culinaire ploeg voor de 2e keer op rij een smakelijke driegangen lunch op stand wegwerkt in Toriano, op 5 km van het hotel. Die zijn dagelijks zowel 's avonds als tussen de middag druk bezig met calorieën stapelen, maar waarvoor?

Gelukkig krijg ik de volgende dag weer wat meer fietsers op de been voor een relatief makkelijke rondrit van 120 km met toch nog 2.000 hoogtemeters door het achterland van Savona. De complete fietsploeg van vijf man gaat mee voor de hele ronde, een unicum. De gezamenlijke koffiepauze schiet er door onoplettendheid bij in, maar een gezamenlijke lunch gaat zowaar een keer lukken. Geen sterrentent maar wel een degelijke Italiaanse keuken en lekkere bijpassende wijnen. Deze dag geen grote hoogtes maar wel een bijzonder stijl klimmetje naar het Santuario Nostra Signora del Deserto; verrassend dat Jocco en ik na de afdaling de 3 anderen tegenkomen die in tegengestelde richting op weg zijn naar dit klimmetje. Blijft lastig rijden op een GPS...

Voor de verplaatsing die de volgende dag naar Bossolasco op het programma staat, meldt de culinaire ploeg zich uiteraard voor het verplaatsen der auto's. De fietsploeg gaat dus weer dapper op pad voor een dikke 100 km met de Colle di Casotto (1.381m) als hoogtepunt. Op de eerste splitsing rijdt de helft al verkeerd zodat Jocco en ik de rest van de dag weer op elkaar zijn aangewezen. Een goede lunch vinden we uiteindelijk in San Michele Mondovi waar we onder de arcades opwarmen van de kou in de afdaling van de Cima Coppi van de dag (niet van de week,

maar dat had de oplettende lezer natuurlijk al in de gaten). In de resterende 30 km zit nog wat klimwerk waar we door de hitte en de wijn de nodige hinder van ondervinden. Enigszins gesloopt bereiken we ons fraaie hotel Bellavista in Bossolasco, naar later zal blijken met de beste keuken van deze vakantie met ook nog de meest uitgebreide wijnkaart van de vakantie. We zijn in de Piemonte aangekomen, de regio van de Barolo, Barbaresco en Barbera d'Alba, stuk voor stuk heerlijke stevige wijnen voor bij het lekkere eten. Spekkie voor ons bekkie!

De een na laatste dag rijden we een rondrit door de wijngebieden om te kijken waar al dat lekkers vandaan komt. We vertrekken zowaar een keer met zijn allen, zowel de fietsploeg als de eetploeg, maar Jocco en ik zijn na de eerste afdaling iedereen alweer kwijt. Na een koffiestop in Barolo rijden we onverwachts iedereen weer achterop in een klimmetje naar Diano d'Alba. Een mooie gelegenheid om een keer te samen te pauzeren, de eerste en enige keer dat dit lukt. Hierna vervolgen Jocco en ik onze weg om de geplande ronde richting Alba en Barbaresco te rijden. In Neive vinden we een afgelegen Trattoria met een uitstekende keuken; de kwaliteit van de lunches zit in een mooie stijgende lijn. Ook nu weer met merkbare gevolgen voor de laatste 45 km terug naar Bossolasco.



uitzicht van hotel Bellavista in Bossolasco

Op de afsluitende fietsdag staat een cyclo gepland: de Granfondo Alta Langha vanuit Bossolasco zelf. Een middelzware cyclo van 124 km met 2.200 hoogtemeters (of een kortere versie van 78 km met 1.400 hoogtemeters). Helaas is al een aantal dagen duidelijk dat het op deze dag in tegenstelling tot de rest van de week mistig, nat en koud zal zijn. Voor Peter Zock reden om met Peter Stokvisch en Gerrit Heida al vroeg in de ochtend huiswaarts te keren. Hotel Bellavista is 's ochtend veranderd in hotel Nientevista en het is inderdaad koud en regachtig. Ook de laatste twijfelaars zijn overstag en besluiten niet te gaan fietsen zodat alleen Peter van Campenhout (78 km) en ik (124 km) de tocht gaan rijden. Het aantal deelnemers valt met ruim 400 nog mee, maar het is erg jammer dat we onderweg nauwelijks iets van de mooie omgeving zien. Lekker afdalen is er ook niet bij

vanwege het natte en vaak slechte wegdek. Wel voelen we aan de benen dat er een paar steile klimmen in zitten en daarmee is het in ieder geval een selectief parcours. Ik kom na 3 uur en 51 minuten, met een gemiddelde van 29 km per uur als 29-ste van het lange parcours over de streep. Peter is dan al ruim 20 minuten binnen maar is om onduidelijke reden niet in de uitslag opgenomen; jammer, maar hij viel waarschijnlijk toch net buiten de prijzen. De anderen (inclusief Liesbeth die zich gisteren bij ons heeft aangesloten) hebben zich intussen prima vermaakt met een autoritje naar Barolo en een lichte lunch in ... Neive.

Jammer van de natte en mistige afsluitende rit, maar verder was het een topvakantie met erg goede hotels, heerlijke maaltijden, lekkere wijnen en dan ook nog wat fraaie fietskilometers tussendoor. De eerste twee ritten door het achterland bij San Remo vond ik zelf de meest spectaculaire maar ook de rondrit door de wijnstreek bij Alba mocht er wezen. Een gebied dat ik iedereen kan aanbevelen en waar we zeker nog een keer teruggaan, al is het maar voor de culinaire geneugten.

Menno Bartlema

Bandenwisselwedstrijd

Dat het nou storm liep met deelnemers, nee dat nou weer niet. Maar de dapperen die zich aan het TCW-kampioenschap Banden Wisselen meededen, maakten er wel een mooie strijd van. Omdat het gros van de aanwezigen op de nieuwjaarsreceptie meer oog had voor de champagne en de olieballen, was er voor elke bandenwisselaar wel een prijsje, beschikbaar gesteld door onze sponsor Mastbergen. In totaal waagden zich elf TCW'ers aan de wedstrijd. De regels waren simpel. Laat de band leeglopen, haal de binnenband uit de buitenband, stop hem weer terug en pomp hem op tot 6 bar.

De uitslag.

Vrouwen: 1. Linda Persoon 3:33,05 (minuten); 2. Sandra van Zanten 3:45,65

Mannen: 1. Hendrik- Jan Hanning 2:02,34; 2. Menno Bartlema 2:05,21; 3. Frank Fiselier 2:10,01; 4. Jocco Dekker 2:10,48; 5. Ronald Brussen 2:44,57; 6. Arnold Winkel 3:02,06; 7. Edwin Claessen 4:03,00; 8. Roel van den Meiracker 4:36,33; 9. Remco Lamee 5:16,55.

Overigens had Carlo Gertsen bij het ophalen van de prijzen al een scherpe richttijd gezet: 1.15. Zoals jullie aan de uitslag zagen, heeft iedereen zich daarop stuk gebeten.

Arnold

Vierdaagse 2016 – Recke Tecklenburgerland

De vierdaagse commissie is al weer op pad geweest om een mooie locatie te vinden voor de 2016 versie van dit mooie TCW-evenement. Dit jaar staat de vierdaagse vroeg op de kalender.

Dit komt omdat er in het jaar 325 is bepaald dat Pasen op de zondag na de eerste volle maan in de lente valt en Hemelvaart op de 39e dag na eerste Paasdag. In 2016 is het op 23 maart volle maan en is onze vierdaagse dus van Hemelvaartsdag 5 mei tot en met zondag 8 mei.

Genoeg Wikipedia wijsheden, jullie willen natuurlijk weten wat we gaan doen.

Er is een hotel geboekt in het plaatsje Recke in Duitsland. Recke ligt tussen Oldenzaal en Osnabrück in het Tecklenburgerland. Ons verblijf is Hotel Altes Gasthaus Greve midden op de markt in Recke.

Tijdens ons verblijf is het gehele hotel gereserveerd voor de TCW. Het is een typisch Duits hotel met een mooie vakwerk gevel en veel eikenhout. Ook is er een mooie tuin met een eigen Biergarten.

Wil je plaatjes zien, kijk dan eens op hun website www.hotel-greve.de hoe het hotel er uit ziet.

Voor de fietsroutes hebben we zeer verschillende mogelijkheden. Met heuvels in het Tecklenburgerland, bekend bij menig toerfietser door de gelijknamige Rundfahrt.

En rustige vlakke routes in het Emsland. De routes zijn nog niet af, maar er wordt hard aan gewerkt zodat iedereen een mooie dag op de fiets kan hebben.

Lijkt het je leuk om mee te gaan schrijf je dan in op de lijst die op het prikbord in het clubhuis hangt.

Het hotel is niet super groot, 36 bedden, dus wil je mee schrijf dan snel in!

De eigen bijdrage zal deze keer 150 euro per persoon bedragen voor halfpension (bed, bad, ontbijt en diner regeling).

Tot bij de vierdaagse,

Jacques, Gerard, Ben en Ronald



Landhotel "Altes Gasthaus Greve"

De Giro in Wageningen

Julie hebben het vast al gehoord: de Giro d'Italia komt op 7 mei door Wageningen. Nu ik dit zo uittyp, ziet het er een beetje gek uit. Wat mij betreft blijven ze gewoon waar ze horen: in La Bella. Maar goed, onze actieve provincie heeft verzonnen dat het een enorme stimulans zal zijn voor deze achtergebleven regio om het roze wielersfeer door onze goed geplaveide straten te laten jakkeren. En over onze vele verkeersobstakels te laten vallen natuurlijk. Er wordt ingeschat dat honderdduizenden mensen naar onze provincie komen om dit spektakel van nabij mee te maken.

Ook de gemeente Wageningen ziet de Giro graag komen. Er is onlangs een bijeenkomst geweest om de initiatieven (in goed Nederlands: side-events) te bundelen. De horecavakschool heeft alvast een speciaal girokoekje laten ontwerpen (lekker!). Er is een initiatief voor een wielersfeer met interviews met bekende wielrenners (maar ja, ze zoeken nog een sponsor). En uiteraard ziet de plaatselijke middenstand zijn kans schoon en wordt er een geheel in Italiaanse stijl aangekleed koopfeest op poten gezet. Als TCW gaan wij niets organiseren, want de doorkomst van de Giro valt samen met onze Hemelvaartvierdaagse en dus zal een groot deel van onze leden niet beschikbaar zijn.

En wat is er te beleven voor ons als écht liefhebbers? Van alles. Er was al snel sprake van om een van de etappes als toertocht te laten verrijden. Dat zou dan op 1 mei moeten gebeuren, uitgerekend op de dag dat wij onze jaarlijkse Bevrijdingstocht houden. In overleg met de NTFU hebben wij in het najaar maar besloten die tocht dit jaar niet te organiseren. In ruil daarvoor zouden wij bijvoorbeeld mee kunnen liften op de publiciteit en ons mogen profileren met onze Veluviatocht als fantastische trainingstocht ter voorbereiding op de Giro-etappe. En die op te leuken door het uitdelen van roze koeken, ofzo.

Dit is tot nu toe bekend over de 'officiële' NTFU-toerversie van de Giro op 1 mei (met dank aan Roel, die dit piekfijn heeft uitgezocht): Startlocatie: WV Reto. Verwacht aantal deelnemers: > 5.000. Afstanden 40, 70, 110 en 150 kilometer. De NTFU-kalender geeft geen extra info (afstanden zijn opvallend genoeg exact gelijk aan die van de Bevrijdingstocht). Bij de website van RETO is nog niets te vinden. Sterker nog: die geeft gewoon info over de Bevrijdingstocht die ze met TCW organiseren.

Ook de website Touretappe.nl organiseert een toertocht voor wielersfanaten op zaterdag 30 april en donderdag 5 mei. Er kunnen maximaal 100 renners deelnemen aan de georganiseerde etappe (5 mei is al volgeboekt!), die elke fietser individueel rijdt (op GPS en/of met een papieren routebeschrijving). De tocht is ongeveer 160 kilometer lang en komt onder andere door Renkum, Tiel, West Maas

en Waal, Groesbeek. De officiële etappe is 190 kilometer lang, maar deze bevat ook slotrondes in Nijmegen. Die zijn niet opgenomen. Wij zijn benieuwd hoe ze die 100 fietsers door Wageningen denken te gaan loodsen op 5 mei!

Liesbeth

Van de ledenadministratie

De nieuwe pasjes

Vanaf dit jaar gaat de NTFU de ledenpasjes rechtstreeks sturen naar de leden. Rond half februari krijgt iedereen zijn of haar pasje thuisgestuurd, samen met het NTFU-blad en de tourkalender. Dat scheelt ons een hoop werk en voor jullie is het ook wel makkelijk (alleen jammer dat we nu niet meer kunnen zien wie het hele jaar zijn pasje in het clubhuis laat liggen).

Ledenmutaties vanaf begin oktober tot half januari

Door de druk die we op mensen leggen om toch maar gewoon hun contributie te betalen, hebben we nu een wat langer rijtje opzeggingen dan normaal, maar gelukkig is er ook weer een aantal nieuwe leden!

Opgezegd

Roelof Bijl
Anton Crabbendam
Henny Eggels
Simon Folmer
Richard Kik
Trees Lelieveld
Otto Nussbaumer
Rein Ooms
Eduard Pasma
Kees Penders
Rob Smidt
Adrie van Steenberg
Koos Tammenga

Nieuw lid

Nico Koot
Arjen Kremer
Cindy Lefers
Ilse Remmers
Joris Schaap
Willem Tijs
Jeroen Tuinier
Kaspar Verhagen
Ruud Wilbers

Verhuisd

Peter van Campenhout

Michèle Gimbrère
Ledenadministratie



Ik zie allemaal ontwikkelingen bij Tour Club Wageningen 1979. 'Hoe is dat nu weer mogelijk?', denkt u nu? Nou, dat is mogelijk!

Zoals gezegd, zijn er meer ontwikkelingen, maar één ervan wil ik u niet onthouden. De eens roemruchte wielervereniging lijkt zich steeds meer te ontwikkelen richting een burgervereniging. Een club waar de bar belangrijker is dan de fiets, en waar meer leden in burgerkleding aan de bar zitten dan leden in fietskleding. Op zaterdagmiddag staan er meer stadsfietsen voor het clubhuis dan racefietsen (die mogelijk *naast* het clubhuis staan of hangen, maar toch).

Werd er vroeger nog trots opgeschept over tochten van 200 kilometer en meer, tegenwoordig lijkt een maximum van 35 kilometer de norm. Er zijn zelfs leden die Wageningen niet meer durven te verlaten op weg naar het clubhuis. En de tijd dat men zich daarbij netjes in TCW-clubkleding hees, lijkt ook al ver achter ons te liggen. Eigenlijk kan ieder lid zijn clubkleding gewoon op het clubhuis laten liggen. Dat scheelt een hoop denkwerk bij de kledingkast. Misschien moeten we maar denken aan nieuwe clubkleding die bestaat uit een stevige trui, dito spijkerbroek en schoenen.

Laat de pasavonden maar weer komen!

Misschien moet het aantal douches nog verder uitgebreid worden, alsmede het aantal toiletblokken. Met een aantal slaapcabines erbij om uit

de hand gelopen barhangactiviteiten te overkomen, is de club klaar voor de toekomst, wat mij betreft.

Is dit een zorgelijke ontwikkeling? Even terzijde: In NRC las ik dat volgens Jan Kuitenbrouwer de gesloten vraag zo'n enorme opmars heeft gemaakt bij journalisten, interviewers en analytici dat er voor de onder-vraagde helemaal geen ruimte meer is voor het geven van werkelijke antwoorden. Nog verder terzijde: een gesloten vraag is een vraag(!) die met één woord beantwoord kan worden, meestal is dat in zo'n geval 'ja' of 'nee'. Dit betekent dus dat een gesloten vraag als onderzoeksvraag zeer ongeschikt is. Tenzij je eigenlijk niets wilt onderzoeken, natuurlijk.

De hierboven geponeerde vraag 'Is dit een zorgelijke ontwikkeling?' is dus als onderzoeksvraag ongeschikt. Dat wil zeggen in normale gevallen. Dit is de Derajeur, dus dan weet iedereen dat het in dit geval iets ingewikkelder ligt. In dit geval is er sprake van een samengesteld 1-woordig antwoord, namelijk: ja en nee. Misschien moet deze samenstelling zelfs nog uitgebreid worden met 'of mogelijk'.

Is het nu een zorgelijke ontwikkeling of niet? Het antwoord luidt dus wat mij betreft: ja en nee, of mogelijk. Een logicus ziet direct dat hier 'nee' uitkomt.

Burger Club Wageningen 2016 (www.bcw16.nl) is dat de nieuwe naam van de toekomst? Weer een draak van een gesloten vraag, maar wat mij betreft een legitieme vraag. Stel namelijk eens dat je deze vraag met 'ja' beantwoord. Dan zit je toch wel even met het probleem dat er al zo veel burgerclubs zijn in Wagenin-

gen. En wie zit er nu op nog zo'n club te wachten? Ik niet.

Maar als je deze vraag met 'nee' beantwoord, blijf je weer met een ander probleem zitten. Dat zou betekenen dat alles bij het oude moet blijven en dat de leden weer moeten gaan touren. Maar ja, we hebben net burgerclubkleding en een aangepast burgerclubhuis. Ik zie de kosten de pan uitrijzen indien de hele ontwikkeling weer terug moet. En dat lijkt mij geen goede zaak.

We kunnen dus eigenlijk niet meer terug naar de tourclub en de ontwikkeling naar burgerclub lijkt ongewenst te zijn. Wie weet waar het naar toe moet? Ik nog niet.

Niels Dignum

MTB-2?!

Dit jaar is bij TCW een nieuwe mountainbike groep begonnen. We weten niet precies hoe we heten (mtb-2? mtb-relaxed? mtb-recreatief?). Maar deze foto maakt duidelijk dat we met plezier fietsen door onze schitterende bossen en dat het ook heel gezellig is. Ons doel is niet om zo snel mogelijk te gaan, of zo veel mogelijk kilometers te fietsen, en zelfs niet om op zo moeilijk mogelijke paden te fietsen, maar vooral om te genieten en plezier te hebben. Maar de foto klopt niet helemaal. We hebben bijna nooit pech, en we fietsen bijna niet op asfalt.

Andrew Spink

Redactie: De genoemde foto staat op pagina 11.

Over de Chaquiñan naar El Quinche

In dit nummer nog geen uitgebreid verslag over onze laatste lange fietstocht (Griekenland), maar een verslag van ons MTB-tochtje in het Andesgebergte in Ecuador van vandaag. Geen spectaculaire beklimming, maar een "vlakke" trainingstocht over een oude spoorlijn bij Quito.

Voor ons vertrek naar Ecuador vroegen verschillende TCW'ers, of we in Ecuador weer zouden gaan fietsen. Nee, dus, want we gaan vooral voor de kleinkinderen. Maar de kleinkinderen gaan 's morgens vroeg naar de British School en komen meestal eind van de middag pas terug en moeten dan ook nog naar turnen, voetbal etc. Nu kunnen we natuurlijk ook heerlijk op het terras gaan zitten, een boekje lezen, kijken hoe de kolibries af en aan vliegen en hoe de blauwe vogel van KLM laag over ons huis vliegt om 8 km verder te landen op het nieuwe internationale vliegveld van de hoofdstad van Quito, Mariscal Sucre. Vorige week maandag zaten we zelf in het vliegtuig en stonden de kleinkinderen ons met ballonnen op te wachten in de aankomsthal.

Niet toevallig hebben we hier in Puembo twee mountainbikes staan en na een dag acclimatiseren, begon het te kriebelen en zijn we toch weer op de fiets gestapt om de vallei te gaan verkennen. De vallei is het gebied tussen de hoofdstad Quito (2800m) en de Papallactapas (4075m), de hoogste doorgaande pas van Ecuador en vooral bekend van de thermaalbaden. Wij wonen op 2500 meter in het plaatsje Puembo. De temperaturen zijn hier uiterst aangenaam (20-30°C) en als het in Quito of op de Papallactapas regent, is het bij ons meestal droog.

Quito heeft iets met fietsen. Misschien heeft dit ook wel te maken met twee populaire mountainbikesorganisaties in Quito, "De Biking Dutchman" en "Arie's bike company". Eergisteren kwamen we Jan Lescrauwaet (de Biking Dutchman) nog tegen bij de Antisanavulkaan met een

groep fietsers die de afdaling hadden ingezet. Er zijn nou eenmaal fietsers die liever dalen dan klimmen, terwijl je daar veel korter van kan genieten! Daar de Cotopaxivulkaan weer actief is geworden, kijkt Jan nu uit naar de Antisana. Een bijzonder fietsevenement in Quito is de Cyclopaseo. Elke zondagmorgen tussen acht en twee wordt de drukke Avenida Río Amazonas afgezet voor gemotoriseerd verkeer en is er de mogelijkheid om 30 km autovrij van noord naar zuid door het centrum van Quito te fietsen. Maar het meest bijzonder vind ik toch wel de Ruta Ecológica "El Chaquiñan", de oude spoorweg van Quito naar Cayambe, uniek voor Zuid-Amerika. Het woord "Chaquiñan" betekent zoiets als een smalle, rustieke weg door een ruig landschap.

De Chaquiñan kun je verdelen in drie trajecten. Het eerste traject tussen Cumbaya en Puembo (20 km) heeft het laatste jaar een complete opknappbeurt gehad. Toen we dit traject afgelopen vrijdag fietsten, waren we helemaal verrast. Het wegdek is nu grotendeels prachtig hard gravel, alle hobbels en zanderige plekken zijn weggewerkt, bij elke wegkruising heb je voorrang en misschien ook wel uniek voor Zuid-Amerika, je krijgt ook voorrang. Het traject is opgedeeld met zg. portalen (vaak de oude stationnetjes) en hier is sanitair en zijn kranen met drinkwater aanwezig. Bij elk portaal staat een bewaker. Van dit deel wordt intensief gebruik gemaakt, niet alleen door fietsers, maar ook door wandelaars, hardlopers en mensen die de hond uitlaten. Het is voor ons een beetje een basisroute als we boodschappen willen doen in Cumbaya of Tumbaco, of gewoon willen pinnen, want een pinautomaat is in Puembo afwezig. Vanuit

Cumbaya is er een verbindingroute met het Metropolitanopark (3000m) en het centrum van Quito via het dorp Nayon. Vroeger fietsten we nog via het dorpje Guápulo gelegen in de berghelling ten oosten van Quito, maar



Informatiebord langs traject 1 van de Chaquiñan



Portal La Lomita

deze route gebruiken we nu alleen in de afdaling om met het drukke sluipverkeer over de smalle weg zo mee naar beneden te racen. Van Cumbaya daal je eerst af naar 2250m om vervolgens 800 hoogtemeters weg te trappen naar de top van het Metropolitanopark. Bij helder weer is een mooi uitzicht op de vallei en de vulkanen rondom de beloning. Naar Guápulo daal je daarna eerst supersteil af naar het Guayasamín museum (Guayasamín was een bekende moderne schilder) en na een druk stuk door Quito volgt weer een supersteile afdaling naar het dorpje Guápulo met een mooie oude kerk. Met 1312 (arie) hoogtemeters en 55 km is dit rondje vanuit ons huis in Puembo toch wel een aardig trainingsrondje voor wat gevorderde senioren. Staat voor overmorgen op het programma. [Fietsen gaat nu eenmaal sneller dan schrijven, dus bij het versturen van de copij hebben we dit rondje al gemaakt. En voor wie zich zorgen maakt over Willy, kan ik melden, dat de tocht probleemloos is verlopen en het enthousiasme alleen maar is toegenomen.]

Het derde deel van de El Chaquiñan voert van El Quinche naar Cayambe, een plaats met verschillende Nederlandse rozenkwekers. Ook bij ons in Puembo hebben we een grote Nederlandse rozenkweker. KLM-cargo haalt dagelijks de rozen op. Je kunt de spoorweg in het derde traject wel aardig volgen maar eigenlijk heb je een kapmes nodig om je door de bossages te wurmen. We hebben dit twee jaar geleden gedaan met ook nog slecht weer. We kwamen net voor donker aan in de prachtige Hacienda Guachalá, maar we hebben geen plannen om dit te herhalen. Misschien wordt de route nog wel een keer geprepareerd voor fietsers.

De tocht van vandaag liep vanuit ons huis naar de bedevaartplaats El Quinche. Het tweede traject van de Chaquiñan houdt eigenlijk het midden tussen traject 1 en 3. Het is nauwelijks geprepareerd, spoorrails steken soms uit boven de grond en het is op veel plekken erg ruw, zanderig of keiig. Vorig jaar waren we ook onderweg naar El Quinche, maar de route vonden we zo hobbelig dat we halverwege hebben afgesneden terug naar Pu-

embo. Daarom dit jaar een nieuwe poging met nieuwe moed en een test of we beter schokproef zijn dan vorig jaar. De start van het tweede deel, La Lomita, ligt zo'n twee kilometer van ons huis. La Lomita in Puembo is het laatste portaal voor El Quinche dat compleet nieuw en modern is ingericht. Na een paar kilometer kom je langs Hostería San José, een schitterende luxe hostería, die door de komst van het nieuwe vliegveld nu helemaal perfect ligt. Afgelopen woensdag bij ons eerste ritje hier aangelegd voor een kopje koffie. Na het eerste kopje vroeg ik om de rekening maar de ober kwam aan met een tweede kopje koffie. Misschien toch iets mis met mijn Spaans. Na het twee kopje weer gevraagd naar de rekening, maar de koffie bleek gratis, "inclusive". De laatste twee jaar is San José wel een vast stekje voor ons, en hier heeft ook de familie gewoond voor ze een huis hadden in Ecuador, maar we waren toch wel verrast. De volgende keer toch maar een echte lunch nemen.

De El Chaquiñan slingert zich prachtig door de verschillende steile kloven en onderweg fiets je door enkele donkere tunnels. Het is zaak goede verlichting mee te nemen en vaak kun je ook beter even wandelen om niet onderuit te gaan tegen een uitstekende spoorrail, of in een stroomgeul aan de zijkant te belanden. Na het kruisen van de autoweg naar de luchthaven via een dit jaar geopende voetgangers- en fietsbrug, volgde een glooiende asfaltweg. De eigenlijke spoorlijn loopt hier naast de weg, maar om daar door het zand te fietsen vinden we toch wat overdreven. Na de asfaltweg volgt een hobbelweg tot Yaroqui, de plaats waar we vorig jaar zijn teruggefietst naar Puembo. Yaroqui is een aardig dorpje met weer zo'n karakteristiek Ecuatoriaans centrum (of is het eigenlijk Spaans?) met een rechthoekig schaduwrijk parkje, een kerk en wat winkeltjes en restaurantjes rondom.

Het echte mooie stuk volgt eigenlijk pas na Yaroqui. Je fietst hier door prachtige kloven, meestal is het pad niet steil, maar af en toe heb je door aardverschuivingen wat opwippertjes op de grens tussen fietsen en lopen. Leuke tunnels langs de kloof en bruggen aan het eind van de



Brug en tunnel onderweg naar El Quinche



Chaquiñan net voor El Quinche

bocht over de kloof. Soms tref je langs de Línea Férrea huizen waar mensen wonen, en mensen houden van honden en honden houden niet van fietsers. Dat is soms lastig, vooral als het "niet-houden van" zich uit in agressief gedrag. Vorig jaar waren we onze Dazzer vergeten, maar dit jaar hebben we de Dazzer weer meegenomen. Volgens de handleiding zendt dit apparaat een ultrasonoor geluid uit, geluid dat mensen niet horen, maar als je het apparaat richt op een agressieve hond deinst die onmiddellijk terug. Die hoort het dus wel. De investering in een nieuwe batterij was niet voor niets. De hond blijft ook weg nadat je het aan-knopje loslaat.

Na zo'n 25 km door prachtige, steile kloven en verschillende tunnels kwamen we aan in El Quinche. El Quinche is een leuk Ecuatoriaans stadje met een opvallend mooie bedevaartkerk uit de 16e eeuw. Het heeft een uitbundig verguld altaar met een houten beeld van de "Madre van El Quinche", Onze Lieve Vrouwe van El Quinche. Het beeld is eind 16e eeuw uitgekerfd door de kunstenaar en architect Diego de Robles. Toen de bewoners van El Quinche hem niet meer wilden betalen, nam hij het beeld weer mee terug naar Oyacachi. Na een val van zijn paard werd hij door een doorn aan zijn kleding gered van een val van honderden meters in de Río Oyacachi. Diego kreeg berouw en bracht het beeld weer terug naar El Quinche. Oyacachi is een schitterend gelegen Indianendorpje (sorry, dit mag niet meer, ik bedoel dus een dorp met overwegend inheemse bevolking) met thermaalbaden aan de Amazonekant (oost) van de Andes. In 2011 hebben we Oyacachi na een barre fietstocht in de stromende regen over een 4000 meter hoge pas bezocht. Niet Maria maar de inwoners van Oyacachi hebben ons toen gered van onderkoeling door ons eerst bij een open haardvuur op te warmen en ons daarna naar de hete thermaalbaden te sturen. Op de terugweg zijn we toen erg steil langs de

Incaruïnes van Quitoloma afgedaald naar El Quinche. Maria heeft in El Quinche nog vele wonderen verricht en daarom trekken in de tweede week van november zo'n 800.000 pelgrims 's morgens vroeg van Calderon naar El Quinche om zich te laten zegenen. Paus Franciscus heeft vorig jaar op 7 september El Quinche nog bezocht. Helaas heeft hij niet de El Chaquiñan gevolgd, anders zou ook het traject van Puembo naar El Quinche er perfect bij hebben gelegen.

In El Quinche hebben we ons vaste lunchrestaurant, waar we stevast kippensoep bestellen. Een groot stuk kip wordt afgesneden en in de soep gedeponeerd. Het is smullen. Uiteraard hebben we ook de kerk bezocht. Het grote vergulde altaar maakt altijd weer grote indruk en lijkt een beetje op het weelderig vergulde altaar van de Compañía in Quito. In onze TCW kleding waren we wel een opvallende verschijning in deze kerk.

De terugweg tot Yaroqui fietste best wel gemakkelijk ook al omdat we netto wat daalden. Een broodje gegeten in de schaduw in het park voor de kerk. 's Middag loopt de temperatuur hier in de vallei behoorlijk op, 25-30°C. Van Yaroqui snijden we af via de 100 meter diepe kloof van de Río Giambi. De route loopt voor een flink deel over keienwegen die waarschijnlijk zijn aangelegd door de Spanjaarden in de 16e eeuw en daarna is er nooit meer iets aangedaan. Dan toch liever een bospad door het Bennekomse Bos. Toch kwamen we vrij vlot aan bij de rand van de kloof van de Río Giambi. Dit is geen oude spoorweg en dus steil. In tegenstelling tot vorig jaar lag er op het pad naar beneden niet een dikke zandlaag en bereikten we vrij gemakkelijk de bodem van de kloof. De 100 meter klim de kloof uit was echter niet voor iedereen in onze TCW groep zonder af te stappen haalbaar. Moeten we eind van de vakantie in Ecuador dus nog maar een keer herhalen. Na de kloof was het nog een kort stukje en we arriveerden een uur eerder dan we hadden gepland. We zegen tevreden neer in de stoelen op ons mooie terras. Vlot werd ons een "Equatorianamente refrescante" geserveerd, onze favoriete Ecuatoriaanse sportdrank na een lange fietstocht.

Deze vlakke route met slechts 700 hoogtemeters en een afstand van 54 km is perfect verlopen. Vanaf het terras keken we uit op de uitdagingen rondom. De drieduizenders zoals het Metropolitanopark en de Ilaló (de huisberg), de ruim 4000 meter hoge Papallactapas en de even hoge pas bij de Antisanagletscher en dan verder weg de Cotopaxivulkaan, ze lonken ons toe. Het lijkt erop alsof de ambitie groeit met de leeftijd. Jullie horen nog wel wat het wordt.

Arie en Willy de Keizer, 18 januari 2016



Kerk in El Quinche



van de Wetering

tweewielers

Harnjesweg 86
6706 AV Wageningen
Telefoon 0317 - 412902
Werkplaats tel. 0317 - 453615
Fax 0317 - 421878
E-mail: info@vandeweteringfietsen.nl
Web: www.vandeweteringfietsen.nl

Hét adres voor fietsen van het merk



KOGA

MERIDA

BATAVUS

Schoonmaakbedrijf DE WASBEER



- glazen wassen
- dakgootreiniging
- interieur van bedrijven

Vier-morgenweg 6
6721 MS Bennekom

T : (0317) 46 00 07
W: www.smbdewasbeer.nl
E : info@smbdewasbeer.nl



**Deskundige bemiddeling bij
verzekeringen en pensioenen**

www.verzekeringsburovanderlinden.nl
Bowlespark 22a, 6701 DR Wageningen
tel. 0317 411293

O P T I V E R S U M



V E E N E N D A A L

Kerkewijk 15
3901 EA Veenendaal
Tel. (0318) 510 313
Fax. (0318) 513 649

Veenslag 14
3905 SK Veenendaal
Tel (0318) 524 260

Internet:
www.prummel-optiversum.nl



**Pels Brandpreventie
Voor het te laat is...**

Blusdekens gevaarlijk?

Een goed blusmiddel is veiliger.
Je blijft weg van het vuur en er
wordt echt geblust.



De Prymos universele spray-
brandblusser is special voor
vetbranden ontwikkeld, maar
kan ook 'gewone' branden
blussen.

Prijs nu € 29,95

Info en verkoop: info@pelsbrandpreventie.nl • 06-20411136

Indien onbestelbaar retour: TCW, Leonard Roggeveenstraat 25, 6708 SL Wageningen

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

Nieuw bij Mastbergen Fietsen in Renkum

Mountainbikes met Rohloff naaf en Gates Belt drive snaaraandrijving

In 29 inch wielmaat of voor de dames ian 26 inch wielmaat.

Vanaf € 2499 met snaaraandrijving en vanaf € 2199 met ketting.



- Rohloff onderhoudsvrije 14-versnellingsnaaf.
- Gates snaaraandrijving, onderhoudsvrij. Dus ketting schoonmaken is verleden tijd!
- Schijfremmen van Shimano XT.
- Diverse mogelijkheden in voorvorken ook vaste of Fox of Rock shox.
- Keuze uit 500 verschillende kleuren dus altijd exclusief.
- Dit scheelt € 1500 tot € 2000 met een Santos of Idworx fiets met dezelfde specs.

Bezoek de website van ons nieuwe merk Musing uit Duitsland

www.musing-bikes.de en stel zelf je nieuwe atb of racefiets samen met je eigen keuze van onderdelen. Kik op configurator op de site en maak er je eigen kleur van. Musing fietsen zijn exclusief in Nederland verkrijgbaar bij Mastbergen je eigen clubsponsor in Renkum.

Mastbergen Fietsen: een echt familiebedrijf sinds 1927

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM

MASTBERGEN
FIETSEN
RENKUM